

RUNDT OM DANMARK

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Skal vi ikke gå videre, hvad angår så stor en sag?

Ældste Timothy J. Dyches, USA

Andenrådgiver i områdepræsidentskabet

Herren opfordrer os alle til at komme og være en del af hans store værk, til at arbejde sammen i alle kaldelser inden for Kirken og »invitere alle til at komme til Kristus«.

En bølge af optimisme svulmer inden for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blandt alle ledere, medlemmer og missionærer. Vi er alle forenede i at hjælpe vor himmelske Fader med »at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« eller om frelsesplanen. Der er plads til, at alle kan bidrage, fra det nyeste medlem i Primary til de ældste, der deltager i nadvermødet. Det Europæiske Område har lige oplevet en af de største velsignelser, vi nogensinde kunne modtage. Flere mennesker i Det Europæiske Område deltog i nadvermødet i juni 2013 end nogensinde før, over 100.000! Flere end nogensinde blev opløftet og opbygget, da vi nød de hellige symboler i Herrens nadver, fornyede evige personlige pagter med vor Fader i himlen og var mere opsat på at være som hans Søn.

Lad os bygge videre på dette resultat for det fremtidige håb i vore hjem og menigheder. Hver

eneste indsats, vi gør for at invitere andre, især til nadveren, styrker vores egen ærbødighed og forståelse af forsoningen. Det knuste hjerte heles og sød fred fylder vores sjæl. Vi kan være meget tæt på himlen under nadveren.

»Hvad har forsoningen at gøre med missionering?« spurgte præsident Howard W. Hunter. »Når som helst vi oplever forsoningens velsignelser i vores tilværelse, kan vi ikke undgå at bekymre os for andres velfærd ... En god indikator for ens personlige omvendelse er ønsket om at fortælle andre om evangeliet« (præsident Howard W. Hunter, juni 1994).

Hvordan kan vi holde dampen oppe? Hvad kan jeg gøre? Her er nogle enkle, men væsentlige mål som alle Kirkens medlemmer kan inkorporere i deres tilværelse med ønsket om at fortælle andre om evangeliet.

1. Bed specifikt om hjælp til at bære dit vidnesbyrd om evangeliet i dine daglige bønner. Tænk under bøn på den kærlighed, du har til Frelseren.
2. Hjælp mindst én person i år til at komme til nadvermødet.

Invitér dem til at »komme og se«. Der er nogen, der bare venter på din invitation, og du kender dem formentlig allerede!

3. Invitér missionærene til at undervise mindst 4 gange i jeres hjem hvert år. Hvis du endnu ikke har gjort det, så invitér dem i denne uge. Du vil blive glædeligt overrasket og varmet med evangeliets ånd, som hans sande budbringere bringer ind i dit hjem. Hvis du ikke kan få en person med hjem, så gå med missionærene ud for at undervise.

**Ældste
Timothy J.
Dyches**

4. Kontrollér, at der ikke er nogen, der føler sig fremmede i Kirken. Vær altid, altid en ven. Præsenter dig selv for alle og giv hånd til alle, du ikke har mødt, eller hvis byrder du kan løfte. Tilbyd derefter din hjælp. Du vil oplyse en anden persons dag og udvide din vennekreds. Alle har brug for flere venner, alle.

Lad aldrig modløshed bevirke, at du trækker dig tilbage. »Modet brøler ikke altid. Til tider er modet den lille stemme, som ved dagens afslutning siger: »Jeg prøver igen i morgen« (Mary Anne Radmacher). Giv ikke op, aldrig.

Når vi udøver tro på vore fire personlige forpligtelser, vokser vores tro, og vores tilværelse bliver velsignet. Ældste Jeffrey R. Holland har sagt: »Sand tro på Jesus Kristus [har] altid været forbundet med at bringe ofre, som er vores lille gave, der skal være et symbolsk ekko af hans storslåede offer« (okt. 2002).

Jeg kan bevidne, at uanset vores offer, uanset vore bekymringer, når du inviterer alle til at komme til Kristus, finder du, at dit åg altid er nemt at bære og dine byrder endnu lettere. Ordene skal nok komme. Du vil stå på hellig jord, hans jord som hans tjener.

Skal vi ikke gå videre, hvad angår så stor en sag? ■

Jeg er mormon, jeg ved det, jeg lever det, jeg elsker det.

Katja Ilskov, Unge Pigers præsidentskab, Københavns Stav

Et særligt tema.

Disse ord: »Jeg er mormon, jeg ved det ...« stod der på pigernes T-shirts på de Unge Pigers sommerlejr i år, ord talt af Ann Dibb til oktoberkonferencen 2012. Og temaet for årets lejr. Måske er det for nogen præcis det, de føler, måske for andre det, de ønsker at føle, og for andre igen kan det føles som en udfordring. For ofte kan det være svært at føle, at vi slår til, og som en ung pige i Kirken med et voksende vidnesbyrd kan det måske føles endnu sværere.

Jeg har følt det

Men jeg har set de unge piger i denne kirke, jeg har set og følt den særlige ånd, den kærlighed og alle de gode gerninger og søde smil! Og jeg ved, at selv den iblandt vores unge piger, som allermindst tror det, hun efterlever det! På pigelejr behøver man ikke føle sig ensom, der er plads til alle, der er kærlighed og der er venskab. Hvis enhver skoleklasse var som en pigelejr, ville der ikke længere være mobning. Hvad man får på en UP-sommerlejr er så anderledes end det,

som verden tilbyder, og glæde er det ord, der fylder mest, når jeg tænker tilbage på den uge i sommerferien. Det var en glæde af at bruge en uge sammen med Kirkens skønne unge piger. Piger, I lever det, og når I er sammen i jeres tro, vokser det til en stor kilde til styrke og glæde for alle omkring jer.

Mange projekter

Vi havde mange spændende og meningsfulde workshop og projekter på lejren. Mindfulness ved Heidi Ringheim var pigerne meget glade for, en workshop, hvor pigerne fik mulighed for at mærke sig selv og deres forhold til Gud og naturen, som er Guds skaberværk. Som en forberedelse til at kunne tjene andre i nød, lærte de førstehjælp af Jens Ole Frederiksen, hvorefter de fik lov til at afprøve deres nye viden i praksis gennem cases med

Unge piger deltog i Hjælpende Hænder-projekt

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

sminkede meget indlevende »skadede« piger. Som et fælles projekt med Unge Mænds sommerlejr samlede de store piger sten på en mark og byggede et stendige, et arbejde som de unge har modtaget meget ros for. Vi havde endnu et tjenesteprojekt i vores lejr, hvor pigerne lærte at knytte venskabs armbånd, som sammen med et brev skulle sendes til gadebørn i Uganda. Lisbeth Bach kom og fortalte om hendes og disse gadebørns fælles historie, pigerne lyttede og var dybt rørte. Det var dejligt at se deres kærlighed og iver efter at opmuntre og glæde disse børn, hvis historie de fik fortalt.

Bare vidunderligt

En uge i skidt, støv og mudder, med primitiv madlavning og udfordringer, der skal løses! Jeg gør det gerne igen. Bare for at få lidt mere tid med alle de vidunderlige piger, og mest af alt for de stærke vidnesbyrd, der skabes der.

»Jeg elsker det«: At være i selskab med så mange søde unge pige er ren nydelse, at være i et selskab så anderledes fra verdens selskab, så kærligt, venligt og så sikkert. Disse piger har gode rene hjerter, og det er piger, vi kan være stolte af. De er et lys for verden.

UP-sommerlejr, var og er i mit hjerte, et helligt sted. ■

Fireside med Michael Ballam

Finn Lykkegaard, redaktør og Carl-Johan Grabe, Esbjerg Menighed

Lidet anede Rasmus Jensen fra Falslev, da han i 1905 forlod sit fædreland og som trofast sidste dages hellig rejste til Utah, at et af hans børnebørn en dag skulle stå i stavscentret i København og henrykke den fremmødte forsamling. Men det var lige hvad der skete, da Michael Ballam ved en fireside lørdag den 21. august 2013 spillede, sang og fortalte.

Aftenen set med »Esbjerg-øjne«

Det var en meget dejlig speciel god oplevelse!

Lørdag d. 24. august 2013 inviterede Københavns Stavs informationstjeneste til en fireside med Michael Ballam som hovedperson.

Michael Ballam er leder af Utah Festival Opera, musikprofessor ved Utah State University, operasanger, pianist og oboist. Han har optrådt verden over og stået på scenen med mange kendte operasangere i verden. Han har optrådt som skuespiller i flere almindelige film og er i dag kendt for sine fremragende foredrag om kreativ kunst, specielt musik, og dennes interaktion med sindet, brugen deraf i undervisning og som kilde til terapi og motivation.

Modig introduktion

Bror Lykkegaard indledte

BROR MARTIN STOKHOLM

med at fortælle lidt om Michael Ballam og gav derefter tiden til ham »indtil han faldt om« og det var modigt gjort, idet bror Ballam kunne forsætte med at fortælle om sine mange oplevelser gennem et langt og spændende liv.

Bror og søster Ballam og deres søn Ben, flankeret af bror Tomas Kofod og Finn Lykkegaard

Et stort vidnesbyrd

Bror Ballam havde arbejdet sammen med mange af de fremtrædende ledere inden for Kirken bl.a. præsident Ezra Taft Benson og præsident Gordon B. Hinckley, og aftenen blev fra begyndelse til slut ét stort vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus, men også at der på Jorden i dag er 2 magter, der påvirker os hver eneste dag, og at den onde magt vil gøre alt for at ødelægge alt og alle. Med sange og fortællinger fra flyglet forstod bror Ballam at tryllebinde os med sin dejlige humoristiske måde at udtrykke sig på. Det ene

øjeblik morede vi os og i næste græd vi af glæde over de mange oplevelser han fortalte os. En duet mellem ham og vores egen bror Tomas Ambt Kofod blev også flettet ind i forløbet, hvilket gjorde aftenen endnu bedre. En dejlig åndelig oplevelse rigere!
(Carl-Johan Grabe)

Det begyndte tidligt.

Det hele begyndte ved bedstefaderens klaver, som Michael Ballam – som den eneste af børnebørnene – fik lov til at spille på som 5-årig. Derfra gik en næsten lige linje til optræden i mange kendte værker – støttet af en kærlig far. Hans forhold til og samarbejde med hhv. præsident Ezra Taft Benson (med Stephen Foster-sange) og præsident Hinckley (med O Danny Boy) – herunder baggrunden for, at han sammen bror Tomas Kofod sang Guds Ånd som en ild og Fra bjergets høje top.

Musikkens betydning.

At Michael Ballams bedstefar – Rasmus Jensen, der senere tog navnet Falslev – skulle blive medlem af Kirken, stod ikke skrevet i stjernerne, da han som 5-årig blev forældreløs. Men efter at have mødt missionærerne og forkastet deres tro, var det lyden af »O min Fader« fra kirken i Randers, som han uforvarende passerede, der førte ham videre. Det var i fuld

harmonie med det råd, som præsident Benson gav bror Ballam forud for, at han skulle synge for et modvilligt publikum: »Lad musikken åbne deres hjerter.« En helt igennem herlig aften, der ikke alene var fyldt med musik,

men også gav os indsigt i det arbejde, der ligger bag de oplevelser, vi i dag kan nyde i templet.

En tak til Michael Ballam, hans hustru Laurie og deres søn Ben for at bruge en aften sammen med os. ■

Slægtshistorisk center på Gladsaxedagen

Finn Lykkegaard, redaktør

Stort arrangement

Lørdag den 24. august 2013 afholdtes den efterhånden traditionsrige Gladsaxedag i området omkring Gladsaxe Rådhus. En dag, hvor borgerne kan møde deres politikere, og som ellers står i kulturens tegn med optræden af kendte kunstnere, og hvor kommunens foreninger kan fortælle om deres arbejde.

Slægtshistorisk center

Slægtshistorisk center deltog med en fin stand, hvor man med

billeder og personlige samtaler med borgerne udbredte kendskabet til slægtsforskning. Der blev uddelt pjecer og anetavler, og man gjorde publikum interesseret ved at spørge om bedsteforældre og egne barndomsoplevelser.

Op mod 100 mennesker besøgte standen til en snak og omkring 70 pjecer blev udleveret.

Lederen af centret, søster Ane Birthe Krogstrup, og hendes medarbejder, Inge Østrup, nød vejret og publikums interesse i de 4 timer, udstillingen varede. ■

Søster
Ane Birthe
Krogstrup og
søster Inge
Østrup ved
udstillingen

BROR PETER JENSEN-BECH

Min mission

Bror Mathias Nielsen, Allerød Menighed

Et ønske, der blev større

Jeg er blevet fortalt af mine forældre, at jeg altid har talt om at tage på mission. Før jeg tog af sted, havde jeg nogle personlige oplevelser, hvor jeg blev bekræftet i, at Herren ønskede, at jeg skulle tjene ham og andre på en fuldtidsmission. Da jeg var 16 år fik jeg et vidnesbyrd om, at Kirken er sand, og jeg ønskede derfor endnu mere at dele dette med andre.

Uforglemmelig dag

Da jeg var 18 år fik jeg min patriarkalske velsignelse, hvor jeg fik mere indsigt i, hvad min

mission ville betyde for mit liv. Det var derfor med stor glæde og forventning, at jeg sendte mine papirer ind, da jeg var 20 år gammel og færdig med gymnasiet. Den dag, hvor jeg fik mit kald, er en dag jeg sent vil glemme. Jeg kom hjem fra arbejde og var alene hjemme. Mit kald var kommet med posten den dag. Jeg ønskede at vente på min familie, men jeg kunne ikke. Jeg åbnede brevet og blev straks overvældet af Ånden, da jeg læste, hvor jeg skulle tjene Herren de næste 2 år. The Illinois Chicago Mission, engelsktalende.

En læreplads

Jeg skulle vente 6 måneder på mit visum, hvilket var en hård

tid. Ånden var dog med mig, og det var et mirakel, at jeg fik mit visum, næsten til tiden. Jeg kunne måske have forberedt mig lidt bedre til min mission, men fandt også ud af, at man alligevel bliver kastet ud i det og er nødt til at lære det trin for trin. Missionen er en læreplads. Jeg lærte mig selv bedre at kende på godt og ondt. Jeg blev hurtigt opmærksom på svagheder og styrker, som jeg ikke kendte til før. Min mission indeholdt ofte tider med store prøvelser og tider med store velsignelser.

En uerstattelig periode

Jeg ville aldrig bytte min mission for noget andet. Jeg kan ikke forestille mig at have gjort

Ældste Nielsen
på sin mission

andet de 2 år, jeg var af sted. Herrens Ånd ledte mine kammerater og mig til personer, der var forberedte på at modtage evangeliet. Jeg kan ikke beskrive den glæde, der kommer, når et af Guds børn omvender sig og kommer til Kristus ved at indgå pagter med Herren.

Jeg oplevede stor personlig fremgang på min mission. Det er en tid, hvor Herren kan hjælpe med at forme dig til den person, du har potentiale til at blive. Mit vidnesbyrd om skrifterne, specielt Mormons Bog, blev styrket og derved også mit vidnesbyrd om Jesus Kristus, vor Forløser, og om Joseph Smith og gengivelsen af evangeliet. Jeg har fået et større vidnesbyrd om levende profeter og apostle i vore dage. Generalkonferencen og min tid på MTC vidnede for mig, at Herren taler til os gennem sine udvalgte tjenere. Jeg har fået et stærkt vidnesbyrd om, at Herren hjælper os gennem prøvelser, og at intet er umuligt, når Herren er med os.

Taknemmelig

Jeg er taknemmelig for den velsignelse det er, at have haft muligheden for at tage på mission. Noget, som kun meget, meget få mennesker på vores alder i verden har. Jeg savner min mission, men er også glad for at åbne et nyt kapitel i mit liv. Min mission vil hjælpe mig resten af mit liv. ■

Rettelse til september 2013

Finn Lykkegaard, redaktør

I septemberudgaven af Liahona bragtes under »Navnenyt« en artikel med titlen »En røst fra fortiden«. Artiklen var skrevet af en tidligere missionær i Danmark, Chris Larsen. Så vidt, så godt. Heldigvis har vi nogle meget observante læsere, og bladet havde ikke været ude af postvæsenets hænder mange timer, førend telefonen ringede.

Forkert billede.

Artiklen var ledsaget af 2 fotografier, heraf et, der angiveligt var af forfatteren. Desværre var det forkert. Jeg kan undskylde mig med den berømte sætternisse, men må alene tage ansvaret for, at jeg i skyndingen og et momentant roderi bragte et forkert billede. Billedet forestillede ikke Chris Larsen, men i stedet Richard L. Jensen, der tjente i Den Danske Mission ca. 15 år før Chris Larsen.

Undskyldning

Idet redaktionen takker de opmærksomme læsere skal jeg hermed give en uforbeholden undskyldning, ikke alene til læserne for denne vildledning,

BROR CHRIS LARSEN

Bror Chris Larsen med sin hustru

men også og i særdeleshed til de to tidligere missionærer. Vi skyn-der os her at bringe det korrekte billede af Chris Larsen og hans hustru, ligesom vi naturligvis også bringer den artikel, der rettelig hørte til Richard L. Jensen. Artiklen er, som det fremgår, skrevet af bror Jørn Holm Bendtsen fra Aarhus Menighed.

Kendt historiker

Ud over at have tjent som missionær i Danmark er Richard L. Jensen nu verdenskendt kirkehistoriker med over 50 udgivelser, der er tilgængelige på hundredvis af biblioteker verden over.

Foruden den her i bladet omtalte artikel er han kendt for værker om de hellige i England samt sit arbejde med The Joseph Smith Papers. ■

Dansk kirkehistorie udgivet i Salt Lake City

Jørn Holm Bendtsen, Aarhus menighed

Tidligere missionær og nu historiker får udgivet artikel

Mormon History Association har udgivet en artikel (Journal of Mormon History, Spring 2013, volume 39, no. 2) skrevet af tidligere missionær (1962-65) i Danmark og senior-historiker ved Kirkens historiske afdeling Richard L. Jensen.

Artiklen bærer overskriften »Hr. Samuelson rejser til København: Den første mormon som blev valgt til et nationalt parlament«.

Artiklen drejer sig om bror Frederik Ferdinand Samuelson, som også er omtalt i bror Jesper Paulsens nylig udkomne bog om danske mormoners indsats i samfundet. Blot er denne artikel koncentreret om bror Samuelson politiske arbejde, men undlader ikke at fortælle om en stor indsats i kirkearbejdet og om en kærlig familiefar.

Valgt trods religiøs forfølgelse

Artiklen indleder med at fortælle om bror Samuelsons store dag, den 20. maj 1913, da han blev genvalgt til folketinget. Bror Samuelson var på valg sammen med 3 andre kandidater fra Aarhus søndre kreds, og stemmerne faldt ud til hans fordel med 54 % af samtlige afgivne stemmer, hvilket var tæt på at være dobbelt så mange som nærmeste konkurrent. Sammen med sin 20-årige datter, Ella, og en gruppe venner, gik de til fagforeningslokalerne for at bekendtgøre valgresultatet. »Stemningen var utrolig begejstret,« skriver han i sin dagbog. »Folk råbte af glæde, så jeg knap kunne komme til at tale; og da jeg steg ned fra

Bror
Richard L.
Jensen

BROR RICHARD L. JENSEN

talerstolen, ville de bære mig. Ella var dybt berørt.« Bror Samuelson tilføjer i sin dagbog, at han var forundret over det gode resultat, idet han som mormon tilhørte en gruppe, der var forfulgt. Det fortælles der så mere om i artiklen.

Velskrevet og spændende artikel

Det politiske liv i Aarhus med alle de facetter, det kunne afstedkomme, oprulles på spændende vis. At det politiske liv til alle tider er foregået i et forrygende tempo, med sejre og nederlag i hurtig rækkefølge, får man et levende indtryk af. Tilbage står man, som læser af den velskrevne artikel, med billedet af en bror i Kirken, der mere end man kan forestille sig, viede sit liv til at fremme andre menneskers vilkår. Det skete i en tid, hvor der var store reformer i samfundet, og hvor arbejderklassen vandt frem og fik værdigere kår at leve under.

I dag ville vi kalde bror Samuelson for en ildsjæl, et engageret menneske med en solid baggrund i familie- og kirkelivet. ■

Mit yndlingskriftsted

Kirsa, 17 år, Horsens Menighed

2 Nefi 11:7

»For hvis der ikke er nogen Kristus, er der ingen Gud, og hvis der ikke er nogen Gud, er vi ikke til; for der kunne ikke have været nogen skabelse. Men der er en Gud, og han er Kristus, og han kommer i sin egen tids fylde.«

Da jeg læste skriftstedet, havde jeg et dybt vidnesbyrd om Guds kærlighed til mig og til alle mennesker. Jeg vidste af hele mit hjerte, at han lever. Endnu havde jeg ikke et vidnesbyrd om, hvorvidt Kristus lever og forsoningen. Men da jeg grundede over skriftstedet, stod det jo lige der.

Kirsa, Horsens Menighed

Gud lever – det vidste jeg, og idet jeg vidste dette, vidste jeg også, at Kristus lever, og jeg kunne føle hans kærlighed og forståelse i de svære situationer og udfordringer. Jeg modtog et vidnesbyrd om forsoningen. ■

MISSIONÆRER

Nyligt udsendte missionærer

Finn Lykkegaard, Redaktør

Fra Danmark er følgende medlemmer kaldet til at tjene på mission:

Søster Louise Hjarup Andersen
Allerød Menighed
England London South Missionen
September 1013 til marts 2015

Ældste Daniel Jansen
Gladsaxe 2. Menighed
Frankrig Lyons Missionen
September 2013 til september 2015

Ældste Joshua Von Scheel
Gladsaxe 2. Menighed
Grækenland Athen Missionen
September 2013 til september 2015

Ældste Sebastian Paulsen
Gladsaxe 2. Menighed
Alpine Tysktalende Mission
September 2013 til september 2015

Søster Simin Bazhdanzadek Molbek
Slagelse Menighed
Idaho Boise Missionen
Oktober 2013 til april 2015

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest

2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst ca. mellem 75-650 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne.

Offentliggørelsen af tekster og foto afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■